Älskade Wilhelm och Gustaf!

Huru mycket jag
älskar Er känner jag nu först rätt,
då jag är skild ifrån Er. Men jag känner
ockfå att det ej blott är brödrakärlek,
utan att den har en annan grund,
nemligen den, att Guds Anda har arbetat
på Eder. Ni får aldrig låta skrämma
Er från Gud, hvarken af ett eller annat,
ty till och med jag, som har varit en
sådan stackare och så mycket haltat,
[illegible], att jag kommer till rätta.
Så fast håller Gud uti mig och
släpper aldrig. Jag har här försökt
skrifva några psalmer och får kanske
nästa gång skicka någon af dem.

2

Ännu en gång får jag säga att Gud är märkwärdigt trofast, derföre, stå Ni kära på Er. Tack Henrika, mycket, mycket för Kafwet, som jag först sent hittade bland skeppar-flaskorna. Moses och Lampens wisor, som Ni frågade efter, har ingen, men ni kan gerna köpa en ny för en Rdr Banko. Det brefwet war wirkligt kärt.

Säg åt Robert, att jag ej fordes skrifwa till honom en sådan här lapp, utan, att han måste på ett ordentligt bref och helsa honom hjertligt — Jag har i dag hört en predikan af en, som hette Roos, och deraf fick jag weta till min stora fröjd, att här också finnes fromma prester. Skrif till mig ni också, kära Wilhelm och Gustaf, och helsa Emil och säg honom, att jag med mycken glädje tänker på den tiden, då wi läste tillsammans —

Upsala den 10 [illegible] 1847.

Från Er kära bror
Carl

Älskade Bröder! 1850 Octbr 26

Är det mig omöjligt att hemkomma till
den dag, då I, vid Herrans nattvard skolen
aflägga löfte att evigt blifva Hans, och
tacka Gud öfver att oss blifva Hans trog-
na och lydiga barn, så är det mig dock
ikke omöjligt att sända Eder en hjert-
lig önskan, att I måtten af Guds out-
grundliga barmhertighet blifva begåf-
vade med nåd, kraft och vilja, redligt
och allvarligt uppsåt, att hålla detta
löften. — Dock, först will jag påmin-
na Eder, att det är Gud, den rättfärdige
och allsmäktige, åt hvilken och inför
hvilken I skolen lofva, samt att
det är Jesu eget kött och blod, I
skolen äta samman derföre Handeligen.

Herran om nåd, om et rätt ödmjukt och förkrossadt hjerta, så det ock Ovärdiga framträda inför Honom; så värdigare än Eder broder, hvilken Herran dock icke tillräknar hans ovärdighet till fördömmelse. Ödmjukhet och förkrosselse, samt rätt kännande och erkännande af synden, det är den skrud, i hvilken Jesus vill att vi skola söka Nåd. Mig fattas det ännu! Gud gifve oss den! Sjelfva kunna vi ej taga den, annat än ur Guds hand genom bönen: Herre, lär oss att bedja!

Gud gifve Eder sin Nåd, nåd till bättring, hjertats och sinnets ändring, syndernas förlåtelse, samt sin Helige Ande

~~Fader~~
Helige Ande så kom du i allas våra hjertan! Rensa bort allt orent, allt som skiljer oss från Gud, gör vårt hjerta till Din helgedom, till Din ständiga boning! Öppna våra ögon, att vi måtte kunna se in i Guds i Christo öppnade hjerta; derigenom få en fast tro, samt en brinnande kärlek! Samt slutligen lär oss att bedja, och bed sjelf för oss med outsägliga suckar!
Jesu förbarma dig öfver oss! förbarma dig öfver mina bröder! Jag kan ej bedja för dem, bed du! Innesslut dem helt i Din vård, o, min käraste Frälsare! I Dina heliga händer befaller jag dem och alla! — Gud, miskunda dig öfver mig syndare!

Robert.

Herr Fr. Ant. Gust. Bergman
Stockholm

Upsala d. [illegible]/11 50.

Min lilla älskade Broder Gustaf!

Tack! tack! tack! för ditt bref; det war mig mycket kärkommet; wi bör wisst ej tycka, att [illegible] kunna fägna oss, men de göra det dock. Då man är borta från hemmet, behöfwes endast några ord, några från hjertat gående ord, för att glädja en genom påminnelsen af att man är älskad utaf dem, man sjelf så högt älskar. Då man är skild ifrån de sina, då känner man först, att man älskar dem. Ofta har jag der hemma tyckt, att all kärlek till Eder warit försvunnen; men blott en dags skilsmessa — och jag wet, att jag älskar er. Och likwäl, hwad är denna kärlek emot hwad den borde wara, huru ofullkomlig, huru swag! Först då när man blifwit ett med Jesum, när Han blifwit ens allt, då först kan man älska väl, såwäl de sina med menniskor, som sig sjelf. Låtom oss derföre med allwar sträfwa efter denna förening!

Du nämner i ditt bref om din rädsla att bekänna Jesum. Ja kära Gustaf, denna fruktan hafwa wi alla mer eller mindre. Men wi måste komma ihåg att, den mig bekänner för menniskor, honom will jag ock bekänna inför min

himmelske Fader, men den mig vedersaker för menniskor, honom skall jag ock vedersaka för min fader." Likväl fordras äfven här-vid vishet; ty lika litet som man får förneka sin Frälsare [illegible] af fruktan draga sig undan att bekänna honom, då man blir, så att säga dertill kallad, då han (eller någ af hans lemmar) bler försmädad, lika litet bör man ock i otid uppsöka, att jag är så och så, eller i egna krafter söka omskapa sina medmenniskor. De förföljelser man då genom en sådan bekännelse kan ådraga sig, dem hjelper Gud oss nog att bära; dem behöfva vi ej frukta oss för, utan i dess ställe glädjas öfver. "Glädjen och fröjder eder"! säger Frälsaren i Matthei 5. 12.

Nu får jag be dig fråga ~~Pappa~~ Wilhelm, om han fått mitt bref, som jag skref till honom (jag tror det var) förra Söndagen, och om han framlemnat mitt bref till Magister Falk, som låg deri. Äfven får du gräla på Wilhelms slägtiga lag, derför att han alltid är en sådan latmask, att skrifva bref. Glöm inte det!

Väl hade jag lofvat genom Pappa att skrifva ett långt bref till dig, men då jag nu redan tömt ut allt hvad jag har

att säga dig, så är du väl g[illegible] och kommer [illegible]
detta brefvet är mycket långt.

Så låt oss nu frukta, att vi icke försumma det löfte, som är, att vi skola ingå i hans salighet; och att ibland oss [illegible] någon tillbaka blifver!

Helsa lilla Emil! från

broder Robert

Björkfors d. 15 Jan. 1853.

Älskade Broder Gustaf!

Tack för ditt bref, som jag nu blott helt kort kan svara på, huru mycket välkommet det var. Du var snäll som skref. Det syns att du mest tänker på det andeliga, hvilket ju på en gång är det nödvändigaste, nyttigaste och hugneligaste af all ting. Och aldrig kan man dermed begynna för tidigt, som du vet. Öppna vi vårt hjerta för Gud, nog skall Han öppna sin nåd för oss. Helsa nu af allt hjerta Wilhelm; jag vet nog att han har åtanka af mig i sitt hjerta, fastän han icke kommer sig till att skrifva. Deruti har han samma natur som jag; men nu har jag funnit hvari felet består, som hindrar en ifrån brefskrifning; den nemligen att man börjar öfverlägga hvad som passar att skrifva eller icke, i stället

-

för att man bör låta hjertats tankar, som för tillfället förekomma, helt enkelt uppskrifvas, utan all öfverläggning, det må nu blifva andeligt eller tenligt hvarom man kommer sig att tala.

Jag har hört af Pappa, att Ni haft god framgång i Er läsning; Ni har visst mycket god hjelp af Johan Stenberg. Du ser att jag i dag är mycket fattig på andeligt samtalsämne, men man tar fram af det, som man för tillfället har. Vi få nog framdeles mycket att meddela hvarandra; man får så många lärdomar af Gud, som äro roliga att tala om, när man blott är uppmärksam på sitt inre. Och det är ock nödvändigt att börja förstå sitt hjertas behof för att förstå Guds ord, som mest är skrifvet för hjertat. Nu för tiden vill man bara lefva i förståndet; derföre blir man så blind i gudomliga ting. Men Gud begynner sitt arbete i hjertat. Farväl nu, min kära Gustaf, helsa Henrika mycket från din broder

Carl

Björkfors den 10 Febr. 1853

Min älskade Gustaf!

Tack för ditt bref, hvari du lofvade den beställda boken. Gerna skulle jag nu uttrycka mig för dig i det högre ämnet, om jag ej vore så utan hjelp. Det är emellertid något hvar på sin ort håller sig till sin fattiga åstundan; mera kan man ej. Gud gifver vexten i sin tid; vi måste så vårt utsäde med en fattig bön och tankar. Gud välsigne dig, älskade Broder; hvarhelst

Gud sökes, är visserligen Hans
Anda närwarande, och hwar fördold.
Helsa Wilhelm och Emil; alla
andra äfwenledes mångfaldt.
Din broder Carl, fattig, men
längtande efter lifvets wäg. Farwäl!

Björkfors den 27 Febr. 1853.

Bäste Broder Gustaf!

Du önskade bref af mig. Nu får du ett, men af annat innehåll, än du förmodar. Fattig, har man icke mycket att meddela, annat är då, när Guds Ande gifver; han är ju nära eder såsom alla dem, som omättliga beder honom till upplysning, och uppfostrar, ehuru ofta obemärkt, till tron på Frälsaren. Gud välsigne eder och mig att tillväxa i det goda, som på en gång är det ljufvaste och nyttigaste. „Kan någon sällhet likna den, Att gå till Gud som till en vän?"

Mitt ärende, kära Gustaf, är för denna gång, att bedja dig höra efter en liten bok på omkring 100 sidor med titel: Den Andeliga Striden, författad af Helena Sophia Ekblom, tryckt i Stockholm hos M. G. Lundberg 1828. Som det ej är särdeles länge, sedan den i

blef upplagd (tryckningsåret var 1828), så synes det mig, att man ej bör vara utan allt hopp att kunna få reda på något exemplar. Skulle den ej få köpas, skulle jag gerna vilja låna den till afskrifning; ty den är dyrbar, obeskrifligt dyrbar, och kan ej värderas med silfver och guld. Jag undrar att en sådan klenod kunnat så alldeles råka i förgätenhet; åtminstone har jag aldrig hört den omtalas, förrän jag här fick låna den af ett fattigt Guds barn. Gör dig ej för mycket besvär! Förnämligast hoppas jag att M.lle Zetterström kunde anskaffa den. Har du anmodat henne och möjligen hört efter först i Holmbergska Boklådan, så skall du ej vidare bråka dermed. Jag hoppas visst på ett eller annat sätt framdeles få reda på den. Det exemplar, jag här fått låna, är så illa rifvet, att det ej duger till mönster för afskrifning.

För öfrigt, kära Broder, intet nytt. Vår sträfvan till lifvets väg består i vår åstundan, hvilken Gud och Frälsaren vill stärka och föröka till en lefvande kraft. Han har utsett stunden för sina barn. Gud låte oss aldrig genom försummelse gå miste derom! Så visst som det är den största lycka att få del och lott i det himmelska.

Farväl för denna gång!

Carl

Min kära Broder Gustaf!

Tack för ditt bref af den 7. April!

Ehuru intet särskildt förekommer mig att besvara, så kan det ändå vara godt att underhålla samtalet med hvad man har eller får för stunden. Sannt är det som du sade, att Norden för oss varit en kär ort, som alltid skall väcka ljufva hågkomster af de frön, man der emottaget, ehuru växten gifves efterhand under mångahanda skiften. Nu instundar tiden för min afresa från denna ort; allt som man skor ske i sin rätta tid är lätt och angenämt att göra eller lemna. Det förstås att man ständigt får se misstag, helst när man, ehuru välmenande, ännu icke eger ett vaket samvete att följa; men i hufvudsaker tror jag att man blir

förskonad från att fara vilse, så snart
man efter bästa förstånd sökt följa
sitt inre. Att taga vara på detta inre
är visst en vigtig sak, ty det är just der
som man skall förnimma den kallande
rösten af Gud i samvetet. Ungdoms-
tiden är en uppfostringstid äfven i det
andeliga, före den egentliga vandringen
i nåd. Aldrig borde vi derföre hafva
annan omsorg än den, att vara tillgängliga
för det förtroende till den himmelske Fadren,
som åtanken af Jesu ord ingifver.
Hans förberedande nåd verkar alltid,
ehuru tidtals omedvetet, hos dem som
älska christendomens sak, så snart
man icke genom villfarelser eller egna
tankar afviker från en stilla och barnslig
enfald. Papperet är slut; helsa Mamma
Henrika och bröderna. Af Augusts bref
underrättas Ni om Carolinas nedkomst med
en liten gosse i dag på förmiddagen. Farväl!
Björnkfors den 16 April 1853 Carl

Grytnäs d.

Älskade Gustaf!

Dit bref var alldeles icke förlitet, förut vara oändligt kärt för mig, jag ser Gustaf för mina ögon vid genomläsandet af brefvet, samt känner hans anda däruti. Det gläder mig utomordentligt att höra sammanvaron här uppe af dig uppskattas högt värde, det den då var för mig, men icke af Eder de än nu vann någon sympati, ja min Gustaf denna sommar kommer att i framtiden blifva en af Gus punkterna på vägen genom detta främlingskaps land, Ofta skiljer ej afstån- det hjertan åt som man förmodar d.ä. ej det händer att banden därigenom stärkes, så hör jag ock att Guds kärleksfulla omvårdnad om vår fa- milj äfven begagnat deta afstånd därtill bland andra förmåner af skilsmässan, att ock sam- man knyta oss. Tack för det du så innerligt

önskar bref af mig derföre får du nu ett - fast ~~kortt~~ kort emedan jag vill skrifva till de andra mina kära Barn. Gud vare eder alltid kärast O huru skönt för en Moder så kunna sig öfverlemna sina barn i Guds armar, jag vet att ni äro <u>där</u>

Har i norden här alla årstider mycket behag med sig för menniskan, man tycker mycket om hastiga öfvergången om hösten äfven, och så att har aldrig mörka nätter. några aftnar har det varit ljust af ett vackert norrsken. och mitt som vi hadde en varma och vackra höst dagar fick vi frusen mark och snö som låg qvar några dagar, så vi akte på släd före till kyrkstaden, och hvad jag alltid mycket värderar är en frisk och klar luft. Hvad andedrägten då känns lätt.

Paul Robert och Carl har rest till Björkfors men jag lemnade qvar till några dagar i litet hushåls bestyr.

Tänk mini Gustaf i bönen på din

Mamma

Broder!

i Stockh: Posten d. 15/12. 41. N:o 291.
förmodligt – d:v:s: efter fortsatt Recension –

Bergens afskrift är riktigt anländ och den kom i högtid och skall om Gud förlänar hälsan icke dröja så länge här, eljest den vid första påseendet ser dyger ut. Jag har redan 6 ark af det mycket copierade förut. Verldslekstalligheten återsände jag dig genast Laestadii bok, den Girelius och jag läste. Vängtuna-resan kommer nu att dröjas med litet. Kanske är det icke rätt att jag beger mig ut på flackande innan jag afskrifvit Bergströms Copia. Imedlertid mycken tack för vägvisningen, den jag, kanske i sällskap med Girelius, kommer att begagna, om Gud vill. På S:r 17 predikningar samlar jag subscribenter, så se om jag får något betydligt, då ock jag kanske kommer att skrifva till Lund, så framt jag dermed kan få rabbatt på ett betydligare antal Ex, hvarigm jag ant. kan nedsätta bokens pris eller göra den fattige delaktig af henne. Jag lyste på i Söndags i detta ämne, och var ej så mycket folk i kyrkan, så se om några komma. På ett och annat hålle till vill jag göra uppmaning till detsamma. Jag är skyldig dig ännu öfver 4 R:o

Boken om verldslikställigheten är skriftelig. Herren Jesus löse alla de band hvarmed vi hänga vid verlden! Det far svårt ut dermed ibland, men Guds Ord och Försoningens Blod förmå väl upprätta också detta, som så strider mot den naturliga menskans raisonneringar och tycke. Att sjelf tänka slita dessa band låter icke göra sig. Det kunne vi endast i Honom som öfvervunnit verlden, och tron dessa skall göra det. Amen, ske alltså!

Læstadii bok för hvars lån jag att hjerteligt tacka dig vill jag nu aldeles icke högre. Den har en flytande stil, vackra ställen m. m. men icke innefattar den något själaföda. Kan dock vara nyttig för höga vederbörande i anseende till de förbättringar som proponeras för Ecclesiastik Verket i Lappmarken. P. 93 96 och 94 om jag rätt minnes, äro ingenting mindre än goda. I sammen raisonnerar förf. der grundfalskt, rörande <u>Saligheten genom</u>
3? <u>tron allena</u>. Han hade bort medgifva sanningen af denna stora Lärosats, grundvalen för Saligheten, ~~—~~ när han så mycket ifrar mot dess misstydning, men jag ser på detta stället ej annat än tistlar och kardborrar — Men det är fullkomligen i verldens smak hvarföre den ock skall kallas detta förträffligt. Lika mycket må vi vara verldens afskrap! Ja Herre Jesu! gör oss värdiga att vinna det [illegible] i striden och tron, i alla tider ditt [illegible]

Neuchatel, den 22 september 1858.

Broder Gustaf.

Med ledsnad hör jag, att icke blott ett av mina brev icke framkommit utan även Carls, men jag är dock glad att ut-hava brevets innehåll i minnet, om ej alltid hans egna ord och uttryck. Jag skall försöka återge det så gott jag kan.

"Vid genomläsandet av ditt brev till Robert fattade mig lust att besvara det, helst som han ej själv ämnade skriva ännu,(emedan han redan delvis hade besvarat det i ett föregående brev).Du talar om de för oss viktiga frågorna, yrke, studier etc. Utan att på något sätt vilja gripa in i någons utvecklingsgång, och därigenom åtaga mig ett ansvar, som man ej förmår bära, vill jag dock göra dig uppmärksam på följande: Den vanliga examensvägen synes mig bra stridande emot den frihet, vartill sanningens bekännelse förpliktar /ungefär så/.Du talar om den ringa förkovran hos oss, oaktat vi fått vara så mycket tillsammans, vad annat är orsaken därtill än förnekad bekännelse av hjärtats innersta övertygelse? Därför är jag nu betänkt på att nedlägga prästämbetet och följa Hans Guds inre kallelse..../några ord som jag ej tillräckligt kommer ihåg/. Vad jag härtill i yttre avseende tänker göra, är att bedja av Pappa att få Grytnäs i besittning. Vad som saknas i duglighet får ersättas genom frimodigheten understödd av brödrakärleken /ungefärligen/. Du talar om ärelystnaden: jag har ej velat mista något av ärelystnaden, utan endast få den riktad mot dess sanna föremål genom kärlekens konungsliga lag /ung./. När Guds rike blir känt i kraft, blir allt i världen av för ringa betydelse, för att ej detta begär skulle kunna besegras /ung./. Jag hade mycket, mycket att

säga, men finner det ej nu. Vetenskapmän skola vi visst bliva, men ej   Omnia cum Deo, nihil sine eo./Ord för ord./"

Sedan nämner han, att för närvarande rustas i hemmet för Henrikas flyttning etc. som vi redan av andra brev känna. Som du ser blir ej detta annat än osammanhängande, fragmentariskt och ungefärligt.

Klockan kostade 132 fr. Jag har redan nämnt det för dig ehuru i det brev, som förkommit.

Eget att Robert haft samma funderingar, som vi vid vår vandring till Carouge - kanske samtidigt.

Din Wilhelm.

Köp och sänd hit med posten Le vrai Christianisme de Jean Arnd, om den finnes. T. Emma har bett mig bedja dig därom.

Stockholm d. 11 Apr. 18[illegible]

Käre Broder!

Den i mitt föregående utlofvade afskriften [illegible] samma bref finnes på omstående sidor.
Vårt [illegible] kommit till London, hoppas [illegible] Idelgifven oss något af det ärlighet Engelska. [illegible] genom tysnad och seder gör [illegible] i motsatt till Franska. Roligt vore det äfven, om [illegible] isynnerhet [illegible] och Annie [illegible] villen låta [illegible] oss veta något om [illegible] om [illegible] & Jane. Den förra låg förleden sommar dödsjuk, kämpande med förtvinan och den sedn har i hemlighet dragits med bekymmer och [illegible] [illegible], om detta lemnat något [illegible] spår efter sig.
Sedan jag sist skref har jag åter ett [illegible] dagar spottat blod, men har nu åter [illegible] på [illegible].
Wäderleken är högst ombytlig. Efter förut sträng köld, hade vi i Fredags och Lördags än 11 [illegible] 16 grader värme i skuggan. Nu är marken åter frusen och snö faller. Jag tror ej, att nätterna under någon af vintermånaderna varit så kalla som [illegible] April.
Om jag får lefva, är det meningen [illegible] höst flytta till Paulis rum, 3tr. upp vid Skeppa[illegible] Imellertid lemna vi sedan om en månad de rum [illegible] nu bebo och inhyses öfver sommaren i föräld[illegible]

våning i staden. Till landet komma vi troligen icke; såsnart våra nuvarande rum på detta ställe bli lediga, kommer May. Tineman att inflytta i dem de äro uthyrda åt honom med 400 R:d. för.

Ludvig Wettendahl, som legat farligt sjuk i nervfeber, lär vara något bättre.

Sören, som varit mer än vanligt svag, reser om några dagar till Gastein i Tyrolen för att bada. Muskapanta har på Biskopens uppmaning begärt hos Kongl. Maj:t att utan dimissions-examen få blifva prest. Likväl är han tacksam, om han skall åtaga sig prestembetet, äfven om ansökan bifalles. E. Stenberg söker Kompilombolo.

Åtskilligt annat från den ecclesiastiska verlden kunde berättas, men tiden ej medgifver.

Eder tillgifne
Robert.

Sthm d. 16 Apr. 1857

[illegible] Broder Wilhelm!

I dag på morgonen läste vi i tidningarne, att Ad-
junktsplatsen inom Nya Elementarskolan vore utlys[t]
till ansökan. Då kom oss då genast i tankarne och C[...]
gick till skolan för att fråga Siljeström, om det vore möj-
ligt att hafva Magist graden för att vinna anställning
[illegible]. Rektorn äfvensom Löwenhjelm, Falk och [...]
förklarade då, att man kunde blifva både Adjunkt
och Lektor utan att vara Magister. 4 Adjunkter skola
anställas, en i lefvande språk, en i Latin, en i Mate-
matik samt en i öfriga ämnen. Ansökningarne skola
vara inlemnade före d. 16 Maj. Som vi förmoda, att
du med glädje skall omfatta detta tillfälle att erhålla
en lämplig sysselsättning, har jag fått i uppdrag att
om allt detta underrätta dig. För den händelse du skulle
vara villig att söka lärare befattningen, hafva vi upp-
satt koncept till ansökan, hvilket lyder som följer:

Till Direktionen öfver Nya Elementarskolan
i Stockholm.

Hos Direktionen får jag ödmjukligen anmäla
mig såsom sökande till Adjunkturen i lefvande språk
vid Nya Elementarskolan i Stockholm. Prestbevis, af-
gångsbetyg från Nya Elementarskolan samt [illegible]
betyg, jemte intyg från den lärare, hvilkens under-
visning jag under mitt nio månaders vistande i
Frankrike åtnjutit, äro vördsamt bifogade. Nyss
anländ till London, hvarest jag äfven tillförene [...]
stats, ärnar jag nu, för närmare inhämtande af
Engelska språket, härstädes uppehålla mig några

månader.

Såsom biträdande lärare har jag tvänne terminer tjenstgjort vid Nya Förberedande Elementarskolan i Stockholm.

Vördnadsfullt

London 2 Apr. 1857 Emanuel Wilhelm Bergman

Vidkommande ofvanstående ansökan har Carl, hvilken är dess egentliga författare, bedt mig anmärka, att du ej bör göra dig skyldig af att säga dig hafva vistats i Frankrike 9 månader, ehuru du en del af tiden varit i fransyska Schweitz. Af den lärare, du tagit lektioner, torde du väl kunna erhålla intyg äfven att du under en längre tid af honom tagit lektioner i franska språket, samt att han anser dig fullt competent att der meddela undervisning. Träffar detta bref dig i Paris, så kan du säga honom ordagrannt, huru du vill ha det. Har du deremot redan afrest till London, så måste du skriftligen anmoda honom sända dig ett sådant intyg samt skrifva hurudant det bör vara. Emellertid måste du hågkomma, att tiden är kort, samt att inlagan bör vara omsorgsfullt skrifven.

Stockholm den 20 Okt. 1862.

Käre Broder!

Nyss har jag fått genomläsa dina med dagens post till Pappa ankomna rader. Det öfverraskade och förundrade mig, att du icke förr än nu, genom Syster Henrika, fått några närmare underrättelser från Wilhelms. Detta gör mig ondt, ty jag vet af egen erfarenhet, huru illa det är att icke blifva underrättad om deras befinnande, med hvilka ens hjerta är fästadt. Det gör mig ondt att du icke härifrån blifvit underrättad, ty vi hafva i sanning haft de lifwaste meddelanden från Angelica, hvilka warit så beskaffade, att de uppwäckt tacksamheten till Gud. Utom det, att Angelica emellanåt skrifvit till Mamma, har hon synnerligen ofta skrifvit till sin Syster Ida, och dessa bref blifva alltid meddelade äfven åt oss. Det är synnerligen upplysande att läsa hennes bref, ty hon låter tanken sjelf tala och underlåter icke att meddela små omständigheter, som ofta widt lifligare göra bekant med ställningen än allmänna omdömen kunna göra det. Hon har med tacksamt hjerta emot Gud och menniskor erkänt sin närwarande lycka så i lekamligt som andeligt hänseende och tillag-

när Gud gifvit den goda dagen skulle vi icke då och emottaga den onda af hans hand? Wisst är, att hon förstår wärdera Björkföre, och äfven att hennes förhållande till Wilhelm wårit det lyckligaste. Sjelf har Wilhelm endast knapphändigt låtit höra af sig; jag har skrifvit 3 eller 4 bref, men ännu icke fått något sådant från honom. Detta säger jag ej för att på något sätt klaga eller uttrycka något anspråk på bref addresseradt särskildt till mig, ända det är mig alldeles detsamma, när jag får läsa de till föräldrarne eller någon af syskonen ställda; men endast för att låta dig weta, att han, följande sin wana, icke är mångordig, och att alltså du icke är försummad mer än någon annan. Enligt Angelicas meddelande har han redan några gånger förrättat gudstjensten på Björkföre och erfarit Herrans bistånd. De rörelser, som åtfölja den nordiska wäckelsen, förekomma der mycket. Sista gången hade till och med Angelica på Wilhelms anmodan utelåtit från gudstjensten för att icke blifwa för mycket uppskrämd af folkets häftiga känsloyttringar. I Söndags för 14 dagar sedan woro de till kyrkan och communicerade; Angelica tyckte det wara rörande att se så talrik nattwardsgång; det war icke mindre än 700 personer.

Huset i Näsby lär wara ~~det~~ innerligt trefligt. Carolina har beskrifwit det för mig. Sällström har den förmånen att hafva twänne de frommaste ynglingar i tienst, som hwarje qwäll förrätta sin bön med honom och Magdalena. — Af dessa underrättelser ser du mer min välmening, än min förmåga. De författare synas mig de bästa, som göra mig bekant med källorna och sätta mig i tillfälle att sjelf på grund af fakta bilda mitt omdöme; säkert skulle du i detta fall tycka på samma sätt, men jag är ej i stånd att meddela urkunderna. Summan är, att vi hafva mycket att tacka Gud för.

Oscar Eurén har jag några gånger besökt: han försämras märkbart. Länge kan ej hans bana numera blifva. Lectoren Eurén är nu här som riksdagsman, jemte sin Fru och Marie. Familjen förblifver här i Stockholm. — Mamma är i allmänhet vid en god stämning och glad under hwardagslifvets brokiga wexling. Hon har tidt emellan warit på landet för att ~~brygga~~ slagta och baka. Wi hafva stilla och trefligt i staden. Det är meningen äfven denna winter att göra Onsdagen till emottagningsdag och dessemellan undwika främmande. Så mycket som möjligt, vill Mamma göra allwar deraf.

För att slutligen nämna något om mina egna förhållanden, så vill jag anföra, att jag sysselsätter mig, så mycket lärarebefattningen i skolan det tillåter, med förberedelse till pastoral-examen. Dessa studier äro mig ett stort nöje, åtminstone så, som jag hittills fått bedrifva dem. ‒‒ Just nu, kl. ½ 10 på qvällen, afbröts jag af Paul, som hemkom från lektor Falk, hos hvilken han jemte 3:ne andra tenterat i Latinet, och med den framgång, att han han kunde uppvisa lapp till examen i morgon eftermiddag.

Farväl för denna gång! Helsa de goda vänner du träffar, om någon eller några sådana finnas i Upsala. Schlytern är en. Guds frid tillönskar dig

brodern Carl.

bestämt mig för att lida och ville just derom tillskrifva dig, då jag sammanträffade med Djung! Stackars karl, han hade en ledsam affärsställning. Det gjorde en ondt om honom. Stockholmsresan behöfde han dock icke i ekonomiskt afseende ångra!

I Lördags hade Vilhelms hela sin och sin hustrus slägt och dessutom Hildebrands hos sig. I går, d.v.s. Söndagen hörde jag Rudin i Storkyrkan. Det var en intressant, fängslande och storartad predikan. Bland åhörarena såg Henrika der, bekante Henning Hamilton, och Platen.

Säg Caroline, att hennes bref till Angelica är afkommadt. Helsa på det hjertligaste Maria och var sjelf hjertligen helsad

af din.

Carl Henr. Bgr.

Stockholm, Djurgården och Rosenvik,
den 20 Jan. 1868

Käraste Broder!

Straxt efter hemkomsten, skref jag ett bref till dig, medan ännu intrycket af eder bostads trefnad och eder välvilliga gästfrihet var lifligt. En ringa omständighet — brist på frimärke gjorde att brefvet blef liggande, och, såsom förlegadt, aldrig sedermera afsändt. Mottag och frambär nu äfven omsider till Maria min tacksägelse för lysalvisheten och Edert trefnad. Eder bostad, dess inredning och möblering, samt husordning behagade mig mycket. Angående den sak, hvarom vi voro af olika tankar, får jag säga.

att jag icke tror dig se förhållandet från alldeles riktig synpunkt, d. v. s. från synpunkten af den grund, ur hvilken mitt ifrågavarande, stundom icke väl affattade uppförande härrör.
Detta är visserligen icke blott sparsamhetens — Men kanske redan för mycket härom. Nu om vikarien. Så snart jag träffat kamrater vid skolan, föreslogo de mig, att under en månad, sjelf upprätthållande tjenstgöringen. För så lång tid har nemligen Staaff begärt tjenstledighet och anställt Phil. Candidaten Spilhammar som sin vikarie i tyska språket. Nu antogo de, att Direktionen helst skulle medgifva att jag, med bibehållande af christendomslektionerna, öfverlemnade de tyska timmarne åt Spilhammar. Denne är redan

icke blott hemmastadd i skolan, utan äfven verseradt uti vid just det ifrågavarande ämnets behandling derstädes. Detta allt synes mig vara förträffligt, men beror dock på Staaffs tillfrisknande, hvilket naturligtvis vid en så svår och långvarig åkomma, som den han lider af, är osäkert. Emellertid måste jag låta saken bero vid detta.
Ljung gjorde på både Mamma och mig ett ganska godt intryck. Det var förtroligen en man med energi och af ett redbart väsende. Möjligen skulle hans sätt taga sig mindre bra ut i vår skola, der det fordras en liten portion af verldsmannen för att icke stöta gossarna. Men redan innan han kom, hade jag efter omständigheternas ordning,

hennes bröst väsendtligen
lättats, tror jag dock icke
ännu kunna förmärkas.
Häggström är nu återkommen
från sin utländska resa.
August väntas redan i afton.
Han har haft framgång
med sina försäljningar och
är så måtto mycket nöjd
med sin resa, oaktadt den
trätiga försäljningen
af en lott Björkeborg.
Ådalen till Weinzellner är
fortfarande under process,
och har icke lyckats att
rangera.

Emottag och framför
till Maria hjertliga helsningar
från din

Carl Henr. Bergman

Rosenvik den 24/4 696.

Broder Gustaf!

Nyss var jag hos dig
på kontoret och såg der Kolbergs
postilla, nyss tryckad från Berger
& Wallin. Jag tog för gifvet,
att det var det exemplar,
som du lofvat att för min
räkning beställa och hemföra
den genast såsom att den
kunde bytas såsom ett tillägg
dock, att betalning här måtte
för mig. Skulle du äfven lägga
detta bref icke blott med
afseende på dess innehåll,
utan äfven med afseende på
det ofördröjda i dess med

skrifvande och afsändande. Haf derföre hjertlig tack för denna tjenst!

Allt hittills har jag, oaktadt antalet af mina timmar i skolan, dock icke haft brist på sysselsättning. Wilhelms öfversättningsarbete sysselsätter mig och något. Tryckningen af det genomgångna pågår redan.

Som du vet, hade vi barndop hos Ulms Annandag Påsk. Gudfäderne (Rudin och Sönnroth, som hade sin fru med, samt Christine Blomqvist och Mulle Dillner) voro hos oss till middag och samlades först kl. 5 på eftermiddagen hos Ulms. Vi förrättade dopet, läste en Beckska påskpredikan, sjöngo några af Dillners påsksånger samt dessutom uppstod en diskussion öfver dopet, hvarvid Masreliez förde orthodoxiens talan på sitt fromt, saktmodigt och anständigt sätt. Dyrbara sanningar och synpunkter framhölls. Rudin, Sönnroth och undertecknad voro af olika åsikter och samma sinne, complet[illegible]terande hvarandra den andra.

Henrika har nu fått en ordentlig amma och har derigenom åter fått mera jemnvigt i sitt hus. Vette

Käre Broder!

Då nu vackra och varma dagar ha kommit, har Mamma varit betänkt på anskaffande af en bärkappa åt lille Abel, men den är ännu icke färdig, utan under arbete. Emellertid har hon, till collisions undvikande, velat derom underrätta. I denna vecka torde den ej komma, men strax i början af nästa vecka höres Mamma sjelf vilja göra en liten tur till Upsala. —

Rudin har nu lemnat Johannelund ~~Upsala~~ och befinner sig för närvarande på Rosenvik. Hans

från Johannelund skall hafva
varit mycket gripande och
uppbyggligt. Du vet ju, att
meningen är att han försom-
maren skulle göra Mamma
och mig sällskap till Norrbotten.

Lille Ernst hos Wilhelm
har kikhosta i förening med
lungkatarr. Han förekommer
dock rätt kry, så att vi få
hoppas att det går lyckligt. –
Almas hemkommo i Onsdags
från Göteborg, mycket nöjda
med sin resa och med Torstens
befinnande och framsteg.

Framför min hjertliga
helsning till Maria.

Din

C. H. B.

Rosenvik den 26 April 1869.

Min kära Gustaf!

Nu har jag varit på tvenne ställen dit jag blifvit anvisad angående Henrik. Det första synes vara godt, men de tänka flytta från Stockholm till Skåne i vår. Och det andra stället var Enke fru Lönnegren, Skall hafva godt husfred, god och beskedlig men går i sitt tal alltförmycket i detalj. Hon har sunda och snygga rum ordentligt med mat, snygg piga. 2 söner bo hemma, Den ena är för närvarande vice Lecktor på Gymnasium. Han är from, god och snäll, han löfte taga Henrik helt i sin vård, hjelpa honom i läsning samt att Henrik fick sofva i hans rum. Den andra sonen bor hemma men är alla dagar på Contor, bokhållare. Priset var det samma som hos Langs. Carl känner Lönnegren ty han har varit tre år lärare på Johannelund, Carl tycker det vara bra.

men jag kunde ingenting besluta förrän jag har fått veta eder vilja i denna sak. De vilja hafva svar med första post. Det är mycket svårt att få lämpligt ställe åt Gossen. Rektor Lefler visste icke af ett andra ställe.

Vi hafva varit upptagna af Christin Wennerstedts svåra sjukdom, igår skriftade Carl henne, och då gingo Angelika Henrika och jag, äfven till nattvarden där, med Hildebrand och fru, och dotter. Det blir saknad för många om denna kära Christendoms syster går bort från jorden. Men för henne själf skulle man anse det vara bättre, att få vara när Christus. En sann Christens döds bädd är icke utan en glädje känsla för dem, som få vara närvarande. Budet har ännu icke kommit derifrån i dag, så vi veta icke huru det nu står till. Alm är sig lik, men jag tror att vi, och äfven han sjelf genom vara bär saken lättare, kanhända han

stundom hafver någon hemlig tråd, som gör bördan dräglig.

Helsningar från Carl och Henrika. Jag har gjort ett fynd på vind, att i en låda låg Dissners porträtt och mitt dit, som ser så gammalt ut. Har du något porträtt af Pappa? Dessa porträtten äro våra. Men Finemans och Pappas låg vist i korgen som kom bort.

Helsa Maria från Mor.

H. B.

Rosenvik den 26 januari 1869

Hj—r

Hj Hj

Hj

Hj F Hjalm

undvika hvarje abstrakthet,
men att gå ett steg längre och
för ändamål af fantasiens odling
meddela dikten, det osanna, vill
jag för ingen del vara med om. Hvarje
verldslighet, som går in i hjertat, och
vi veta hvad „jus primi occupantis" är,
blir ett hinder för frigörelsen af
hjertats bildsinne (= den centrala or-
ganet imaginationskraften). Det
är egentligen faran af amalgamation
mellan heligt och verldsligt eller rå-
märkets borttagande till tjenst för
fantasiens cultur, som jag ville
enfaldeligen i anledning af frågans
väckande framhålla. Det är här, så-
som så ofta eljest: vinsten på en
sidan blir en förlust på den andra,
och man måste då se till, hvilken-
dera sidan är den hufvudsakliga.

Var hjertligen helsad! Nu
har jag fått en välkommen hvila
efter påskens afslutande. Din

C. H. B.

Käre Broder!

Ehuru jag nyss
haft tillfälle att genom Maria
framföra mitt lilla ärende, blef
detta försummadt medan tid
var och måste nu godtgöras
genom några rader.

Från Bejerska bokhandeln
underrättades jag att ingen annan
prisnedsättning medgafves för
„fragmentariska granskningen", än
den, att om 20 exemplar på en
gång toges skulle 5 erhållas gratis;
alltså: för 20 Rdr fås 25 exemplar,
då således hvarje exemplar kostar
1 Rdr. Hvad vill du göra? Jag
vill ej taga många exemplar; då
det blir för dyrt, endast några
stycken.

Och nu, kära Broder, till
en fråga, som du vidrörde vid
din sista härvaro i anledning
af vårt samtal. Jag yttrade nå-
got i afseende på den för oss båda
bekanta frågan om bildsinnets
betydelse. Du beklagade derwid
en brist, hwaraf du fann dig
lida, och mig tycktes såsom du
hade någon tanke derpå, att
orsaken till din [illegible] skulle
ligga i någon bristfällighet i
detta hänseende under vår upp-
fostran. Du vidrörde vigten af
dagens betydelse för barn. Det
är med afseende härpå jag ville
säga min tanke till ditt begrundande.
1) Allraförst är jag angelägen
att låta förstå hvad du nog
väl vet förut, att jag med
bildsinnet menar ~~med~~ *den centrala*
imaginationskraften, hwars

rörlighet eller orörlighet alle-
deles icke beror på naturanlag
(såsom jag vid vårt samtal förutsätt-
ande tycktes, erinrade om naturlighe-
tens i norden mindre uppsigt)
och icke heller på den eller den
omständigheter i uppfostran, utan
endast på graden af hjertats ren-
het eller det som mystikerna
kära kalla „kreaturlöshet". Med
andra ord: förmågan att fatta det
andeligas realitet utwecklas endast
derigenom att det synliga *för hjertat*
förlorar sin realitet och kan icke
bero af uppfostran annat än genom
dennas främjande eller motverkande
af *synden*. 2) Men hwad nu åter
bildsinnet såsom *talent* beträffar,
så synes det mig wara wigtigt
att meddela barnet kunskapen i
den form, som lämpar sig för
fantasien och samvetsgrannt

P.S. Men efter jag har uidrört ett
så viktigt ämne, som vi så sällan
komma till tals om — ännu några
ord.

Det är högst märkvärdigt att be-
tänka, huruledes sanningen är enheten
af motsatser i den mening, att hon är
den högre enhet, i hvilken motsatserna,
när de af henne sammanhållas, inga
motsatser äro. Lag och frihet, abstrakt
fattade, äro emot hvartannat, men bild-
sinnet, det christliga bildsinnet, eller
sanningsorganet, tappas precist
lika mycket genom abstrakt frihet
som genom abstrakt bundenhet,
precist lika mycket genom he-
dendomens bildspel och frihetens
missbruk, som genom fariseismens
torra lärosatser och lagbundenhet.
Min ädle wän L., som har så djupa
insigter i detta ämne, har sin ~~form~~ fara
företrädesvis åt det förra hållet,
under min ungdom låg jag
mere på den senare sidan; och
när du i din ungdom fick syn
på denna sidans brist, så sökte
du, såvidt jag fattat förhållandet
rätt, gottgörelse från motsatt håll.
Det är högst märkvärdigt att betänka,
huru såväl verldsafsöndringen (= fa-
riseismen) som verldslikställigheten
(hedendomen) är bildsinnets död.
Hvarjehanda annat kunde man ju in-
vända mot denna sistnämnda, men
högst paradoxt är, att den är bild-
sinnets död. Vi se sanningens paradox
i Israel, då Gud så strängt förbjöd
att göra bilder och på samma
gång påbjöd en gudstjenst som
war idel bild. — Men nu må
det wara nog. Din [illegible]

Theuriet, Cherbuliez, Alphonse Daudet
och Henry Gréville åtnjutkomma tio-
tusental kanske fyra arlecken
hvart år at om dessa fyra skall
man införas och flitas [illegible] andra [illegible]
sådane. Sant at at annat [illegible] som
[illegible] skulle finna lärare komma om
man nu [illegible] på en usel smak, men
~~då~~ kan det wara lika så gott om icke
bättre at skrifva; [illegible] ~~[illegible]~~
at öfversätta sådana saker. Jag trodde
att jag skulle lyckas bättre men, kan
[illegible] mig och nu wet jag i sanning icke
hvad som at nu göra. Jag kan ej [illegible]
neka för dig min stora ~~[illegible]~~ ledsnad
öfver att jag har ej kunnat skaffa mig
arbete och inkomst [illegible] medel
antipati etc [illegible] i Sverige.
Men de ekonomiska skälen äro tvingande.
Hade det warit möjligt, wore jag [illegible] med
[illegible] skäl [illegible] [illegible] tillbaka.

Om du vill besvara mitt bref, kan
du ganska väl träffa mig med bref i Paris
under den vanliga adressen. 44 Rue de Madame

Din vän
G. F. [illegible]

Paris den 7 Maj

Broder Gustaf!

Sedan jag sednast skref har min
helsa warit bättre. Diarrhéen, som
förföljde mig under tre weckor, har
för den sednaste tiden upphört och jag
hoppas att den ej hade nervös karaktär
utan war blott en wanlig magåkomma;
af sådana hafwa warit gängse
här på wåren. [illegible] har under
de sednare fyra månaderna warit
korta, [illegible] ~~[illegible]~~ också bättre,
likaså ~~[illegible]~~ [illegible]. Läkarne
har kallat sjukdomen "angine
arthritique" såsom jag kunnat
uppfatta af deras samtal. Hufvud-
saken är at at [illegible] att nedsätta
äfvensom [illegible]. Nu skall jag

resa hem. ~~Dessförinnan~~ Innan jag
lemnar Paris skall jag af ~~Cordelier~~
Cordelier, som helt afgjordt
nästa lemna Paris, efter att inträdt
i tjenstgöring - ~~hans~~ ~~hårars hus~~
hos ett hvad man i Sverige kallar
hårarsskrifvare - erhålla slutet
af din afhandling, som han länge
haft i sina händer. Sedan skickar
jag anteckningar till Uhren [?], men
huru skall det gå med det slutligen
vigtigaste arbetet?

Något efter medlet af månaden
anträffar jag väl i Stockholm med
fullslagna förhoppningar, skral kassa
och jämmerliga affärer. Nu ~~[illegible]~~
jag på utlandet kunnat ej lyckats
att finna något sätt att förtjena mitt
uppehälle ~~[illegible]~~ med arbete, torde utsigterna
vara i ett närmaste ständiga, ty i Stockholm

återinflyttarne är ~~det~~ lefvnad nästan omöjligt att i landsorten
hvar skall jag der finna något som passar?
Den franska litteraturen, för öfrigt,
~~som~~ t.ex. den som skulle löna sig
för öfversättning d.v.s. romaner och
theaterpjeser, känner jag nu tillräckligt
väl för att blygas finna
mera skämt det att öfversätta på
något som ~~duger~~, - med erkännande
~~[illegible]~~ af den icke obetydliga talang som
~~i en~~ på dåligt sätt användes för
åstadkommande af ett mycket långa
(hvar en öfversättare som)
hg för svenska läsare, ~~om man~~
icke vill helt och hållet bryta
med allt hvad skick och seder heter.
Och tjugo genomlästa arbeten finnes
knappast ett som icke är skadligt,
och bland de få någorlunda anständiga
produkterna äro de flesta tråkiga
tråkiga de ~~[illegible]~~ [illegible] stora författare

Paris d. 20 April

Broder Gustaf!

I största hast några rader. Ditt bref derifrån
jag tackar dig, åfvensom din pappers, har kom-
mit mig tillhanda, men jag har ännu ingenting
kunnat göra dels derföre att Cartlier varit
borta dels emedan jag sjelf varit betydligt
af diarrhée, som nedsatt krafterna till den
grad att jag fruktar att det gamla elandet
skall återkomma. Lägg härtill under-
rättelsen om min psalm sångerskan Hildas
bortgång, hvilken underrättelse kom igår
helt och hållet oförväntad — hon var
sjuk blott 9 dagar i lunginflammation —
och jag att alldeles förlorat ~~[illegible]~~
+ denna förlust, som drabbar mig
och mina barn hårdt, kommer troligen
att påskynda min hemresa. Dock
något jag ej ännu förrän ett par månader
hemma. Jag önskar mest i dag
ännu att ~~[illegible]~~ du kan alltid vara säker
att ditt bref träffar mig i [illegible]
~~[illegible]~~ till jag underrättar dig förr min
afresa.

Din bror
[illegible]

Paris d. 21 Oct 1878

Sehr geehrter Herr Collega!

Eine Gefälligkeit ist eine andre werth, ich habe mir daher erlaubt einen Brief von Paris aus, wo ich mich seit 4 Wochen befinde an Sie zu richten und zwar in der Sprache, die mir als Muttersprache am geläufigsten ist. Während dieser Zeit habe ich täglich das Hop. St. Louis besucht, vorzugsweise die consultations, aber auch hie und da einige Services. In Ihrem Briefe schrieben Sie mir von einer in Wien noch nicht als Einzelform aufgefaßten Krankheit der Pityriasis rosea oder Erythème papuleux desquamatif (Bazin). Doch ist diese Krankheit nichts andres als entweder der Herpes tonsurans universalis, oder, was wol seltner der Fall ist, ein trocknes schuppendes Eczem. Ich weiss von dieser Krankheit, weil ich bereits einige Exemplare davon gesehen habe. Heute besuchte ich die Abtheilung von Fournier, der noch auf Ferien ist mit seinem Stellvertreter Dr Quinquaud, ein sehr unterrichteter und verständiger Herr. dort sah ich einen Patienten, der seit Monaten unter der Diagnose Psoriasis geführt, der erste [und Un-] Augenblick veranlasste mich zur Diagnose Syphilid grosspapulös und wahrscheinlich als erste Eruption der Syphilis, ich äusserte mich auch darüber. Wenn ich auch den Herrn nicht überzeugt habe, er hat mir doch nicht ganz Unrecht gegeben, er lässt die Sache in suspenso. Ein andres Bild: seit 17 Monaten ist auf derselben Abtheilung ein Patient, der, obgleich die Affection nicht ganz klar war, mit Psoriasis geführt und behandelt wird, als ich ihn sah, schloss ich für meinen Theil Ps. aus, zwar nur eine Zeit lang zwischen Lichen ruber & Lupus erythematosus unschlüssig, schliesslich musste ich nur Lichen ruber darin sehen, ich besprach mit Dr Quinquaud die Sache und er meinte, dass auch er seit einiger Zeit diesen Fall für einen ihm unklaren Lichen ruber halte, doch sei er der Sache nicht ganz sicher.

Sehr dankbar bin ich Ihnen dass Sie mich dazu überredet haben Paris aufzusuchen. Man sieht unendlich viele seltne Fälle. Wenn ich auch nie die Diathesen der Herren annehmen werde, ebensowenig wie die Reichhaltigkeit ihrer Nomenclatur, die ihnen viele Gelegenheit giebt sich um eine nicht ganz klare Affection nicht definitiv aussprechen zu müssen, während sie andrerseits oft minutiöse Unterschiede in Dingen machen, die nur als ein Ganzes aufgefasst werden müssen, so habe ich doch viele Gelegenheit hier etwas zuzulernen. Die Therapie ist im Grossen und Ganzen hier nicht viel werth.

Jetzt fängt es auch an für mich in Paris gemüthlicher zu werden, da ich einerseits der Sprache etwas mächtiger werde andererseits einige alte Bekannte getroffen habe.

Sie würden mich sehr zu Danke verpflichten, wenn Sie diesen Brief nicht unbeantwortet liessen und so mir einige Lebenszeichen mir geben.

Mit aller Hochachtung geschrieben

A Weyl

Paris X. R. d. Fg Poissonière 114.

Bjersshög & Malmö d. 19 April 1884

Min älskade Broder!

Påskafton emottog jag Ditt värda bref, genom hvilket Du gjort mig ytterligare Dig förbunden. Det öfverraskade mig med ett nytt vittnesbörd om Ditt förtroende och gjorde mig både glad och trehågsen. Att jag har viljan att gå Din önskan i möte, derom kan Du vara öfvertygad. Om jag kan gifva Abel hvad hans föräldrar åsyfta med hans vistande hos oss under sommaren, vill jag öfverlemna åt Honom, som ~~hanom fann~~ växten gifver. Men nej till Din önskan kan jag omöjligen säga. Abel är då hjertligen välkommen. Enkelt och stilla är det hos oss. Hans ko-

En kär helsning till Abel ifrån honom till hvilken Abel. Men Du förnekt har infört uppdraget mig inledes till för [hvilket härdat den har hjertligt tillfälle].

firmationsundervisning warmle och enkel utan prunk och dog-
matisk utstyrsel, skulle för att träffa hjertat, om möjeligt ifrån
rätta sidan. 1 Kon. Boken 19, 9–13. Evigheten, som Gud lagt i menni-
skohjertat, Pred. 3,11 måste vid undervisningen i kristendom, uppväckas
i första rummet, innan, luktas, kringgrafvas [illegible] med Herrans
rättfärdighets och barmhertighets ord. Annars varder ju under-
visningen mekanisk och opersonlig samt lemnar oss vettlösa
vid första stormen som möter oss, ehwad han kommer inifrån
eller utifrån. Ja, hwad hafwa vi icke att lära hela lifwet igenom
för att varda evighetsmenniskor, Gudsmenniskor och desom så-
dana främlingar och gäster på jorden d.v.s. denna jorden, ty vi
vänte ju en ny jord också.

Min hustru är i Göteborg ännu, men väntas hem snart. Hon skulle
annars helsat Dig och Din fru. Nu får Maria göra det och hon gör
det med ömmaste kärlek och wördnad. Du är god och ursäktar
att det dröjt med swar, men denna vecka har i ordets fullaste mening
varit en arbetsvecka med gärkhelgens predik. examina i skolor-
na och konfirmationsundervisn. samt — trädplantering.

Widare får jag nog höra om tiden för Abels hitkomst, han
må komma hit antingen ifrån Stockholms längs med östra
kust eller på jernväg. Uti sammanfattande helsningar till Din
fru och med innerlig wänskap är jag Din förbundne broder

B. J. Glasell.

Södertelge den 16. februari 1893.

Min kära, goda Gustaf!

Så hjertligt tackar jag för ä-
vänliga bref jag igår emottog samt
för redovisningen för mina hos
Gustaf innestående pengar. Jag är så
glad och tacksam så länge jag får
hafva denna lilla summa hos Gustaf,
då jag nu ej särskildt behöfver den.

Med stor saknad tänker jag
ofta på mina kära vänner i Upsala,
och med tacksamhet dröja tankarna
vid de många sköna stunder, jag fick
tillbringa i hemmet vid Johannes
gatan. De minnen jag har därifrån

äro ljuspunkter på min väg och
för mig mycket dyrbara. Jag sitter
ibland här i tysthet och uppgör planer
att ännu en gång få vara tillsam-
mans med eder i ert kära hemmet,
~~men utförandet~~ får jag lägga i Hans
hand, som gifver glädje eller försakel-
se, allt efter som Han finner det vara
oss nyttigast. Under den kalla tiden
har jag nummera mycket svårt att gå
ute, och afhåller mig derför från alla
längre utflygter, men annars har min
helsa varit temligen god, ehuru åren
naturligtvis taga ut sin rätt och myc-
ket påminner om, att aftonen snart
är inne. Det är en märkvärdig
tid vi lefva i, och äfven i en undan-
gömd vrå höres man deraf. Guds
röst talar mägtigt; kunde vi blott,
hvar och en, rätt gifva akt derpå!
En innerlig helsning ber jag Gustaf
framföra till den kära Maria samt
till den öfriga familjen, som ju nu
fått ännu en medlem ~~i . Hela fäst~~
mö. Jag gläder mig åt, att denna
förening får ske efter Guds vilja och
till eder glädje.

Gustafs
tacksamt tillgifna gamla vän
Lotten Bobergh

Karlskrona 14/1 94

Till

Farbror Gustaf och Tante Maria
samt Abel, Ester, Astrid, Gertrud,
David och Emanuel!

Kära vänner!

Fastän tiden ej medgifver mig att skrifva så, som mitt ärendes beskaffenhet kunde göra önskligt, och min vördnad och tillgifvenhet för Eder så gerna ville, måste jag dock åtminstone sända Eder en enkel underrättelse om något som i morgon skall ske, om Gud vill. Då hoppas vi nämligen att få besegla

det förbund för lifvet, som i somras slöts mellan min kära kusin Ingeborg Ulff och mig.

Huru många bevis på Eder godhet och vänskap har jag ej under hela mitt lif fått röna! Nu bedja vi båda tillsammans, Ingeborg och jag, att hädanefter tillsammans få vara inneslutna i denna Eder trofasta vänskap och få vara föremål för Edra hjertans deltagande tankar — och förböner.

Ingeborg sänder med vördnad en varm helsning till Eder alla genom

Eder tillgifne
Fredrik Clason.

Abbekås d. 23 Maj 15

Min egen älskade far!

Det förefaller mig så länge, länge sedan jag hört något från Eder. Mycket undrar jag, hvad Ni gör och, huru Ni ha det. – Snart få vi kanske veta, när far tänker sig hem; det skall bli så kärt att få hem kära far. Men det är verkligen grymt mot ryssarne att önska far hem snart. – Säkert skulle far tycka, det var bra trefligt på Abbekås nu. Jag sitter på sjöverandan och skrifver. – Här är så vackert och så skönt, att jag tycker, Ni knappt kunna ha det vackrare.

Jag gläder mig åt att i dag få vara i stillhet ute i naturen. Som far förstår är här annars mycket att göra, ja, mer än man kan hinna med; dock tager jag mig morgon el. afton någon stund ledig, för att gå ut i skogen och höra på fågel-sången. – Vi hålla nu på att ruta i träd-gården, i går manglade vi in tvätten, och fredag o lördag ha vi bak. Tilda kunna vi i år ej få så mycket till hjelp, ty hon kan ej lemna sin lilla flicka. Det är en god hjelp att Maria är så duglig, hon hinner så mycket.

Nu skola vi väl åtminstone få vara ert med rosor här, måtte de ock trifvas. Det var nog bra, att jag fick vara med och sätta dem.

Tråkigt nog kan jag ej säga, hur det står till med lilla mor, men när jag i måndags e.m. språkade vid henne i telefon, kände hon sig mycket kryare. Kanske vi hafva underrättelser sedan. Ja, om jag hade lilla mor här i dag så skulle hon ha det så skönt. – Såvida far ej kommer hem (hit) till Pingst, har jag litet funderingar på att resa öfver till Tuna, men blott öfver pingst-dagarne, ty redan dagen efter pingst kommer tant Clara o hennes brorsdotter.

Som Johansson nu strax skall ha brefvet, får jag ej sitta och språka vid far längre! Ni skall nämligen på ett missionsmöte i Skedevi o har lofva gå fram till station.

Farväl nu, min älskade far! Helsa hela syskonen så innerligt!

Fars egen dotter

Astrid

Välkommen hem snart! –

Berlin den 24 Sept. 97
Linien Str. 147 III

Kära far!

Ja, vet far, att jag måste verkligen säga, att jag kommit så bra till, som jag någonsin vågat hoppats. Jag har också i dag gjort upp med Frun om att stanna och vi kommo då överens om att jag skulle äta middagarna ute, när arbetet börjar. Hvad priset beträffar, skulle hon först språka med sin man, innan hon kunde säga det. Dock tror jag ej, det blir så särdeles högt, ty det märks mycket väl, att det ej endast är för inkom-

sten, som de taga inackordering. Mu-
ten är god och framför allt riktigt
tilltagen. Vid middagen äta 3 barn
vid bordet, och de ha alla en all-
deles makalös aptit. Vid kvällen
kl. 8 äta endast de två äldsta. Bar-
nen äro väluppfostrade och trefliga,
och frun är verkligen riktigt
angenäm vid närmare bekantskap.
I dag har jag läst högt för henne
en stund, och vi kommo öfverens
att göra det hvarje dag. Äfven pas-
torn är språksam och vänlig. Något som
äfven är mycket trefligt är, att man
får sig ett bad här en gång i veckan.
Jag har just badat i dag, och det var
mycket skönt.

Jag har i dag pröfvat, huru
lång tid det tar att komma till
Tekn. Högsk., och det befans vara ½ tim.,
då jag ej alls använde mig af spårvagn
utan endast af "Stadtbahn", och det är

ju ändock ej så farligt. I början af
nästa vecka skola vi nog besöka
föreståndaren för Lackskolan i elek-
trotechnik. Ivar Hök har jag be-
sökt en gång, och han tycks äfven ha
det bra, ehuru jag doch ej ville byta.
En fördel är äfven att vi bo så långt
ifrån hvarandra.

Jag hoppas, att far och mor
ha haft det angenämt i Sverige,
och att vi nu får det trefligt i
Carlsbad. I dag har det verkligen
varit rätt vackert väder, men i går
var det mycket fult. Någon un-
derrättelse hemifrån har jag ej fått.
Farväl nu för denna gången.

Fars egen

David

Berlin den 2 dec. 97

Älskade far!

Mycken tack för fars kärkomna bref! Det var mycket roligt att få höra litet, huru far har det ställt. Från Visby Cementfabrik var det ju ofantligt glädjande under-rättelser. Det skall bli roligt att få höra närmare därom i jul. Äfven skall det intressera mig mycket att då få höra, huru de nya pannorna tyckas vara. — Ja, numera få ni just inte så ofta underrättelser från mig, ty jag har den sista tiden och har fortfarande oerhördt mycket arbete. Det är så mycket, jag vill

ha färdigt till julen. Men det går också så bra att arbeta, då man har hemresan i sigte. Jag är ofantligt glad att det blef bestämt så.

Dessutom börjar jag äfven komma med lite av. I går var jag bjuden till pastor Diestel, men kunde ej gå, då jag hade en allt för vigtig föreläsning. Men om lördag skall jag till ett herrskap, hvars namn jag förstås glömt. Nästa onsdag är här en stor bjudning, ty då är pastorns födelsedag. Förra torsdagen var jag hos Ivar Blocks 'fru' och blef vänligen bjuden att komma igen. Hon var verkl. mycket trefflig. I lördags var jag på den där skandinaviska festen och hade mycket trefligt. Så far hör att jag ej just utvecklar mig till enstöring.

Pastorn är alltid särdeles vänlig mot mig. De sista aftnarna ha vi, sedan de öfriga gått till hvila, suttit och pratat 1½–2 timmar, och det har för mig varit riktigt värdefullt. Just i dag frågade han mig, om jag kunde rekommendera någon af Kierkegaards böcker, men jag svarade, att jag skulle fråga far, ty själf känner jag ej till dem mycket. Skulle far därför vilja rekommendera de förnämsta?

Farväl nu, kära far, för denna gången! Helsa mor och syskonen så hjärtligen. – Tack för mitt senaste bref.

Far egen, tillgifne

David

Berlin den 7 Dec. 97

Älskade Carl.

Hjärtligt tack för det bref jag i går erhöll. Hvad Lars förslag beträffar så förefaller det mig mycket naturligt att nu afbryta mitt arbete här och slå om på en annan bana. Och för öfrigt är jag ej ovillig att på detta sätt rycka in på ledigvarande plats. Det är nog sant att framtidsutsigterna för en [illegible] befattning kunna vara stora, men det förefaller mig dock [illegible] att ge sig in på det. Summa summarum: jag afstår. Min kamrat Thorbourn, Uddevalla, som jag förut

rekommenderat, är ett försök. Dock
tror jag han ~~äfven~~ under innevarande
omständigheter äfven skulle draga sig.

Den där Ceder —, som skrifvit
förman, får väl ej stanna länge
på den platsen, ty det var en hyckel-
måttare af första ordningen, värre
än mäster Köhler själf.

Jag hinner ej mera nu
för att hinna få af brefvet i kväll.
Mera en annan gång.

Fars egen, tacksamma

David.

skulle vara bra kärt att snart få höra närmare härom.

Jag skall snart åter låta höra af mig för att tala om, huruvida jag flyttar ut redan före påsk. I så fall flyttar jag den 10de April och min adress blir:

Leipzigerstr. 9a
Potsdam

Helsa mor och syskonen så innerligt från fars egen, tillgifne
David.

Charlottenburg den 3dje April 9.

Min älskade Far!

Tack så innerligt för den kära helsningen till födelsedagen och för det sista hitkomna brefvet! Det var glädjande att höra, att far lyckades genomdrifva den högre premien å den nya aktieemissionen i S. W. B., men för far själf kommer det att betyda ett betydligt fördjupande i bolaget förmodar jag. Äro penningetiderna i Sverige fortfarande så tryckta? – Det var ju bra märkvärdigt, att ej riksdagen intresserade sig mer för järnvägsfrågorna.

Den sista tiden har jag varit mycket upptagen af hvarjehanda. I lördags åtta dagar sedan hade vi fest för

3 kamrater, som nu lemna oss, bl. a. Hässler, hvilken jag tycker mycket om. Han har varit här i nära 4 år nu. I torsdags hade min byrå en storartad fest, då vi firade den 1000de sedel till verkstaden. Inbjudna voro Görges, flera verkstadsingeniörer m. fl. tillsammans 25 man. Det bidrog mycket till trefnaden att Görges kom. Eljest är jag ej synnerligen förtjust i de tyska festerna. I lördags återigen hade de tre ofvannämnda kamraterna fest för oss. Dessutom har jag de båda sista söndagarna varit och sökt efter bostad i förorterna. Nu har jag beslutit att slå mig ned i Potsdam själf tillsammans med Karlsson och Dahm. Den senare stannar dock blott 2 månader. Jag tror att vi få det riktigt trefligt. Det är en trädgårdsmästare som har en stor trädgård, hvilken hyr ut sin sommarvåning. Den ligger alldeles invid Hafel, där denna är sjölik, och vi ha blott 2 min. väg till badhus. Vår värdinna, en ung enka, kommer att besörja vår matlagning. Kl. 8^{02} går mitt tåg på morgonen, så att jag får stiga upp kl. 7 men det blir ju endast ~~sjö~~ skönt på sommaren. På aftonen går mitt tåg först kl. 6 från Charlottenburg, men det skadar ej, ty jag kommer dock ej så tidigt lös. Vädret här är fortfarande mycket kallt och ruskigt, men jag hoppas på ett omslag här snart, ty till påsk skulle jag bra gerna vilja flytta ut. Det vore obeskrifligt skönt.

Huru står det egentligt till med min kära broder Hanne. Af det sista brefvet från Gertrud ser jag att han tycks vara öfveransträngd. Det vore bra tråkigt, om han inte snart lyckas hyja upp sig igen. Blir det någon resa af till Norge för honom? Det

A. STERNER
Skolgatan 19
Rikstelefon 291.

Upsala den 18 Nov

H. Herr Professor och Riddaren F. A. G. Bergman.
Stockholm.

På grund af uppdrag att skaffa en medelstor gård i Fjärdingen välbelägen och på tyst plats, vänder jag mig till Herr Professorn med förfrågan om gården 15 Johannesgatan komma att försäljas. Skulle förhållandet vara så vore jag tacksam för uppgift på fastighetens storlek, antal rum i hvarje hus på tomten, hyresinkomsterna, priset och vilkoren.

Köparen i fråga är en reell person disponerande kapital så att hela köpesumman kan betalas vid uppgörelsen.

Med tacksamhet emotser jag Herr Professorns godhetsfulla snara meddelande och tecknar

Högaktningsfullt
A. Sterner

mussen han har varit lätt
klen, men vid undantag från
denna fogel han hade blifvit
mycket bra.
Helsa Maria på det hjärt-
ligaste från varmt till-
gifne och tacksamme
Henrik.

Skogsbacken d. 14/7 1907

Käraste Gustaf!

Då vi i går hemkommo
från vår långa bortovaro
från det fel hvarje dag som
går utan kära hemmet,
väntade oss två stora öfver-
raskningar. Först och främst
detta så kära vänliga bref
från Gustaf och så den stora
dyrbara gåfvan, som a
ändeles välkommen o
som så väl fyller sin plats
så utomordentligt väl
som den är.

Haf tack kära syster för
denna nya yttring af eder
stora outtröttliga kärlek mot
mig och de mina. Jag vet
ej, huru jag nog skall kunna
tacka eder! Kände jag icke
att all eder vänlighet är
framsprungen ur edert
varma hjärta, skulle jag
känna det svårt att nödgas
blott taga emot utan att
blifva i tillfälle att på något
sätt kunna löna all
eder öfverflödande godhet mot
mig. Som nu är, får jag
blott på det varmaste tacka
och hoppas, att det ej skall
dröja allt för länge innan
jag kan få visa eder vän

trefliga hem i skogen.
Nu sova barn i den bästa [illegible]
mycket bra. Jag har sett fullt
hus i stor mängd och äfven
om jag ej tror att jag kan
omsätta mycket [illegible] för vårt
bygge, så har det dock vidgat
min synkrets i ej ringa mån
och det är alltid en stor fördel
att få se litet mer än sitt
egna och se att saker kunna
utföras på flere olika sätt.
Troligen är jag litet trött nu,
men känner mig ändå upp-
hetsad för att åka i morgon
börja på julklappar och med
stallet i öfrigt.
Pelikan har klätt sig rätt
bra. Hon [illegible] på

kunde få komma med, var föresla-
gen sade Hammarskjöld tvärtom.
Carl: "han skall icke uteslutas".

Carl befanns dock icke
hafva velat mottaga doktors-
värdigheten och ville icke haf-
va diplomet. Emellertid foga-
de han sig under den kungliga
utnämningen och erlade afgiften.

Ledsamt var alltså, att blott
utgift vållades honom. Måhän-
da det dock kunde vara något
värde däri inför dem, som kän-
de Carl, att Kungl. Maj:t gifvit
honom det erkännande, som
Teologie doktorsutnämningen
innebar. Jag sänder nu
diplomet i hopp att de
närmaste anförvandterna vil-
ja förvara det som ett af minne-
na efter Carl Bergman.

Med tillgifvenhet
J. A. Ekman

Uppsala den 22 Februari 1909

Herr Professorn Doktor G. Bergman

Tyvärr är jag hindrad att
resa till Stockholm i morgon
till Carl Bergmans jord-
fästning.

Jag får uttrycka varmt
deltagande i den stora förlusten
och saknaden. I djup tack-
samhet förvarar jag Carl Berg-
mans minne. Af synnerligt
värde var den stora vänlighet,
som han visade mig redan för
36 år sedan och den goda hjälp
han gaf mig för min resa till

Tübingen samt äfven senare, och
under följande många år har det
alltid varit synnerligen kärt att
förnimma hans varma hjärtelag
och få intryck af hans djupgå-
ende tankar och rika kristliga
erfarenhet.

Jag förstår att sorgen är väl
djup, men icke bitter. Tanken
på och tacksamheten för fri-
den och glädjen, i hvilken Her-
ren Gud låtit sin trogne tjä-
nare ingå, förtaga bitterheten
i sorgen.

Jag får sända min
vördsamma hälsning till
Fru Professorskan Bergman
och de öfriga Carl Bergmans
närmaste med uttryck af
deltagande i sorgen och sak-
naden.

För mig var det själfklart att
Carl Bergman var i ~~[illegible]~~ [illegible] framför
alla andra förtjänt att utnämnas
till "Theologiae doctor". Jag var nog
rädd, att han icke skulle vilja
ifråga komma ~~och~~ rådförde mig med
Tornstedt. Han tillstyrkte. Mazer skref visst till
mig om saken. Jag är dock icke
fullt viss på, om så hade skett.
Statsrådet Hammarskjöld var
och fullt på det klara med att
Carl Bergman borde erhålla doktors-
värdigheten. Och då det icke fick
vara mera än en från Stockholm
som utnämndes och ~~[illegible]~~ kyr-
koherden Lagerström, då det på-
tänktes, att två Stockholmspräster

blir mera innerligt och [illegible]
de! Låtom oss, min kära Syster,
oss mig hellre blomman därföre bära
[illegible] i all nöd och sorg.
i all fattigdom och brist och
längtan vid måltiderna och
utan att se och kunna, Jag saligt
[illegible] de som icke se och dock tro
min fromme Christian! Jag väntade
efter, att i sällskap med Pappa
få se Mari, som har varit så
innerligt kärt för en gammal
~~[illegible]~~ åt grafven bland vän
[illegible] min väntan var förgäfves
denna gång, dock vill jag låta
mig nöjas med det hoppet att
Himmelen få mötas min vän!
Lefve du käcke rike Gud i skänk
denna min kära själ dagligen
kraft, ny lag, ny ljus, att
lefva på den banan, tyvärr
[illegible] väl lupit! Herre gönne
henne sin fromme leder henne
samla sammans, som gifver henne

och Mari likasom fjerran från blanda,
Ack! hvad skada det, då får hvi ledigt sinne,
En bar af glänsande himmelska [illegible],
får rund omkring dina vägar stå!
Ack! hvad skada det kan samma tydligt
Och [illegible] med dig ögonen går,
Då dig en Engel sjelf ledsagar under tiden,
Och han sjelf vid din sida står!
Denna bättre natt kan dig ej fördunkla,
Som öfver land och vatten har hvar [illegible],
[illegible] likasom solen sig undangömmer, —
Så är dock din heliga själs lif,
Han skall ock vill dig alltid [illegible]
Som sjelf har [illegible] himmelskt ljus!
Och finner du här ej många blanda,
Som kunna samma lif och samma [illegible]
Så har dig dock den samma vänner [illegible]
Som vill så gerna hos dig ständigt bo!
[illegible] din klippa, på hvilken vill [illegible]
Och under Hans [illegible] i lifvets [illegible]
Till dig han bygger huld sitt milda [illegible]
Och hvar natt där af ljuset beder!
Han säger: lilla kära barn, var utan fara
Jag skall dig alltid och mig väl bevara.
Din kyrka Fader öfvergifver dig icke!!!

Ack, min kära Mamsell Maria!
denna helsning kommer från det
hjerta, som ämnar Mari i Bönen
vid det rådflödande hjertat, som
hänger vid på korset, och går un-
der detsamma, och önskar Mari
mycket nåd och kraft att växa
till i Herranom Christo, så att
Profetens ord måtte gå i fullbordan.
De skola gå utochin och växa til,
likasom gödekalfvar. Mal. 4:2. För
det kära bref [illegible] inkomna Bref
med båda gåfvorna vill jag bedja
Gud välsigna Mari! Ack! brefvet
var så kärt och så välkommet och
så lefvande, så att jag kunde in-
tet annat än med både ~~tung~~
hjerta och ögon gråta glädjetårar!
Ack! det vittnade om, att Herren
Jesus är hos min kära vän, och
lärer henne mer och mer sin
behagliga och fullkomliga vilja;
Att hjertat är fattigt och elän-
digt i min vän ögon, och i

känslan; det måste så vara gå
det att vi dess mera må fara ef-
ter rättfärdighet och lifvet i Gudi
som skall allt mer och mer stadfä-
stas och rota sig genom en invär-
tes strid emellan anden och köttet
och i det vi gå och sällskapa med
Korset och ligga vid korsets fot
och hålla oss gerna der i kallelsen efter
syndarena. Derföre min kära vän
sitt stilla vid Jesu fötter såsom
Maria, och låta lyssnande intill
Hans bröst, som gjuter frid och
ro i ett längtande hjerta. Att
jag måtte komma vid korsets fot
i Bön och Tårbön, må vännen
vara viss om, ty dertill drifver
mig Guds Ande genom sitt
ständigt varande minning! O, huru
godt är det icke att få ligga
vid korset och ligga nåd och
förlåtelse för sig och sina vän-
ner! Ack! det är så godt emedan
ty dess genom lifvas och vinna kär-
leken, [illegible] och [illegible]